

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 30/07
18.01.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Соње Бркић, Споменке Зарић, Слађане Накић-Момировић и Власте Јовановић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог мал. АА, чија је законска заступница мајка ББ, а чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог-противтужиоца ВВ, чији је пуномоћник БА, адвокат, ради повећања обавезе издржавања по тужби и ради укидања обавезе издржавања по противтужби, одлучујући о ревизијама парничних странака изјављеним против пресуде Окружног суда у Суботици Гж.бр.1250/06 од 18.10.2006. године, у седници одржаној 18.01.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване ревизија тужиоца-противтуженог и ревизија туженог-противтужиоца изјављене против пресуде Окружног суда у Суботици Гж.бр.1250/06 од 18.10.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Суботици П.бр.958/05 од 29.05.2006. године ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац-противтужени тражио да се повећа обавеза туженог-противтужиоца за плаћање издржавања тако да уместо износа од 2.000,00 динара на коју је обавезан пресудом Општинског суда у Суботици П.бр.1252/02 од 26.09.2002. године преиначене пресудом Окружног суда у Суботици Гж.бр.1260/02 од 16.12.2002. године, а која је преиначена пресудом Врховног суда Србије Рев. 2138/03 од 20.11.2003. године, плаћа по 4.000,00 динара месечно почев од 05.03.2004. године па убудуће, сваку рату унапред до 10-ог у месецу, а доспеле рате одједном, у року од 15 дана по правноснажности пресуде и под претњом принудног извршења, а у случају доцње са законском затезном каматом, од доспелости па до исплате. Ставом другим изреке одбијен је противтужбени захтев којим је тужени-противтужилац тражио да се укине његова обавеза да на име издржавања малолетног тужиоца-противтуженог плаћа месечно 2.000,00 динара, која обавеза је утврђена пресудом Општинског суда у Суботици П.бр.1252/02 од 26.09.2002. године тако да његова обавеза престаје 07.07.2004. године. Ставом трећим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Одлучујући о жалбама парничних странака Окружни суд у Суботици је пресудом Гж.бр.1250/06 од 18.10.2006. године жалбе одбио као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против наведене другостепене пресуде ревизије су благовремено изјавили малолетни тужилац-противтужени због погрешне примене материјалног права и тужени-противтужилац због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу чл.399. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизије нису основане.

У проведеном поступку нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. ст.2. тач.9. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а на друге битне повреде на које се ревизијом туженог-противтужиоца одређено не указује.

Током поступка је утврђено да је пресудом Општинског суда у Суботици П.бр.1252/02 од 26.09.2002. године, која је преиначена пресудом Окружног суда у Суботици и пресудом Врховног суда Србије, тужени обавезан да плаћа издржавања за малолетног тужиоца у износу од 2.000,00 динара месечно од 18.06.2002. године, па убудуће. Малолетни тужилац је рођен __. године и похађа __ разред основне школе, а живи у заједничком домаћинству са мајком и __ сестре, у кући која је власништво његовог оцуха. Мајка малолетног тужиоца није у радном односу. Тужени је рођен __. године, живи у кући која је власништво његове сестре, није у радном односу, по занимању је инсталатер грејања, евидентиран је као незапослено лице и по том основу не прима новчану накнаду. Тужени не остварује стална месечна примања, а када нађе посао обавља пољопривредне послове, а повремено, када се за то укаже прилика, обавља радове који су везани за његову струку. Тужени нема непокретне имовине, ни вредних покретних ствари у власништву. Здрав је, а на његову способност да не може радити изричито тешке послове, на којима се тражи дуго стајање или ходање, утицала је повреда коју је задобио у саобраћајној несрећи __. године. Решењем Центра за социјални рад туженом је признато право на материјално обезбеђење у месечном износу од 3.743,00 динара од 25.10.2005. године до 25.05.2006. године. Правноснажном пресудом тужени је оглашен кривим за кривично дело не давања издржавања, јер није плаћао издржавања за малолетног Силвестера, те је по овој пресуди тужени законској заступници исплатио износ од 25.000,00 динара на име заосталих рата за издржавања закључно са 15.03.2005. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови применили материјално право када су закључили да нису испуњени услови за измену раније одлуке о издржавању детета.

Неосновано се ревизијама указује на погрешну примену материјалног права и то ревизијом туженог на потребу укидања издржавања обзиром на немогућност туженог да доприноси издржавању детета, а ревизијом малолетног тужиоца на потребу повећања обавезе издржавања обзиром на повећане потребе за његово школовање.

Наиме, током поступка је утврђено да су потребе малолетног тужиоца повећане јер је старији, па су самим тим и његови трошкови издржавања већи у погледу исхране, гардеробе, обавезе за школу и остало. При томе су потребе малолетног тужиоца утврђене у износу од 6.000,00 динара месечно, од чега је дечјим додатком покривено око 1.300,00 динара и обавезом туженог којој он нередовно удовољава или уопште не удовољава, која износи 2.000,00 динара месечно, те да преостали износ има обавезу да обезбеди мајка. Обзиром да је утврђено да тужени има смањене могућности за остваривање зараде, али да није радно неспособан, правилно су нижестепени судови закључили да на страни туженог нема околности, ни субјективне ни објективне природе, које би биле основ за укидање обавезе издржавања. Како обавезник издржавања није у радном односу, имајући у виду његове стварне могућности да радом код других лица остварује зараду, правилно су нижестепени судови сходно члану 160. и 164. Породичног закона закључили да се и поред повећаних потреба малолетног тужиоца нису битно измениле прилике и могућности туженог које би утицале на измену раније одлуке о издржавању детета. С тога је правилно одбијен као неоснован и тужбени и противтужбени захтев у овој правној ствари.

Са изнетих разлога, Врховни суд је, на основу члана 405. ЗПП, одлучио као у зреци.

Председник већа-судија,

Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЗС